

Algunes d'aquestes sèries fotogràfiques estan dedicades a les Illes Balears, on va romandre entre els anys 30 i 40, en què passà llargues temporades a Mallorca, on es va construir una casa, a Formentor; i a Eivissa, illa de la qual en va fotografiar tant el paisatge com els habitants amb la vestimenta tradicional, com va fer també a Menorca i a Formentera. A les seves obres fotogràfiques, Luza juga amb la claror i l'ombra dels murs sense deixar de banda el conjunt arquitectònic. A pesar de tenir un gran talent, mai no es va considerar un fotògraf, sinó més aviat un «supervivent del trànsit de la il·lustració a la fotografia en els estrats de la moda parisenca», segons les seves pròpies paraules.

La seva primera exposició té lloc el 1917, amb els seus dibuixos, a la Casa Courreta Lima. El 1938 és nomenat director artístic del pavelló del Perú per a l'Exposició de París i la World Fair de Nova York. El 1950, Luza, que enyora el seu país, torna a Lima i se centra en el retrat i la pintura de paisatges. Aquest mateix any presenta una exposició de retrats a la Unió Panamericana, a Washington.

L'obra de Reynaldo Luza s'ha exposat en diverses galeries del Perú: Galeria Rodríguez (1967), Galeria Trapecio (1973 i 1975), 9 Galeria (1976) i Galeria Lucía de la Puente (2016). Així mateix, s'ha donat a conèixer en mostres col·lectives recents com la secció «Referentes» a Artbo, Bogotà (2014), i al Museo de Arte de Lima (2016). S'han realitzat mostres antològiques a l'Instituto Cultural Peruano Norteamericano, Lima (2012), a l'Instituto Peruano Británico, San Isidro, Lima (2014), i la més recent al Centro Cultural El Olivar, San Isidro, Lima (2017).

Reynaldo Luza

(Lima, Perú, 1893-1978)

Creador versàtil, la vida i l'obra del qual varen tenir una gran repercussió entre les dècades dels anys 20 i 50 com a fotògraf, dibuixant, dissenyador, pintor i viatger cosmopolita, vinculat als nous llenguatges d'avantguarda.

Des de molt jove, a Lima, comença a dedicar-se professionalment a la caricatura i al dibuix, després d'interrompre, el 1914, a causa de la Primera Guerra Mundial, els estudis d'arquitectura que havia començat el 1911 a la Universitat de Lovaina, Bèlgica. Durant la primera estada a Europa coneix París, ciutat on queda fascinat per les darreres tendències de la moda. El 1918 parteix cap a Nova York i canvia radicalment de vida, treballa com a il·lustrador a les revistes de tendències del moment, primer a *Vogue* -fins al 1921- i més endavant a *Harper's Bazaar*, fins al 1950. Les publicacions de moda sucumbeixen al talent dels seus dibuixos de línies fluïdes i a les il·lustracions de figures estilitzades estil *art déco*. A més del dibuix, desenvolupa la faceta de pintor i se centra en el retrat i el paisatge. A partir d'aquest moment va alternant la residència arreu del món, a París, Nova York, Londres i les Illes Balears.

A la darrereria de la dècada de 1920, Luza comença a portar sempre la seva càmera *Rolleiflex*, fotografia tot el que l'envolta, crea un arxiu fotogràfic documental considerable que ell mateix decideix guardar i que fa pocs anys han descobert els seus hereus. Luza arriba a realitzar nombroses sèries en què es mesclen retrats de dones amb paisatges i captures de moments. A les seves imatges s'integra a la perfecció l'interès per l'estil, la moda i l'arquitectura -conceptes que són l'eix de tota la seva producció artística-, documenta les diverses cultures a través de les tradicions i les vestimentes dels seus habitants, la majoria exposades en cossos aliens a aquesta tradició que ens transporten els vestits.

ESBALUARD | museu d'art modern
i contemporani de palma

Fundació d'Art Serra

Algunes d'aquestes sèries fotogràfiques estan dedicades a les Illes Balears, on va romandre entre els anys 30 i 40, en què passà llargues temporades a Mallorca, on es va construir una casa, a Formentor; i a Eivissa, illa de la qual en va fotografiar tant el paisatge com els habitants amb la vestimenta tradicional, com va fer també a Menorca i a Formentera. A les seves obres fotogràfiques, Luza juga amb la claror i l'ombra dels murs sense deixar de banda el conjunt arquitectònic. A pesar de tenir un gran talent, mai no es va considerar un fotògraf, sinó més aviat un «supervivent del trànsit de la il·lustració a la fotografia en els estrats de la moda parisenca», segons les seves pròpies paraules.

La seva primera exposició té lloc el 1917, amb els seus dibuixos, a la Casa Courreta Lima. El 1938 és nomenat director artístic del pavelló del Perú per a l'Exposició de París i la World Fair de Nova York. El 1950, Luza, que enyora el seu país, torna a Lima i se centra en el retrat i la pintura de paisatges. Aquest mateix any presenta una exposició de retrats a la Unió Panamericana, a Washington.

L'obra de Reynaldo Luza s'ha exposat en diverses galeries del Perú: Galeria Rodríguez (1967), Galeria Trapecio (1973 i 1975), 9 Galeria (1976) i Galeria Lucía de la Puente (2016). Així mateix, s'ha donat a conèixer en mostres col·lectives recents com la secció «Referentes» a Artbo, Bogotà (2014), i al Museo de Arte de Lima (2016). S'han realitzat mostres antològiques a l'Instituto Cultural Peruano Norteamericano, Lima (2012), a l'Instituto Peruano Británico, San Isidro, Lima (2014), i la més recent al Centro Cultural El Olivar, San Isidro, Lima (2017).

Reynaldo Luza

(Lima, Perú, 1893-1978)

Creador versàtil, la vida i l'obra del qual varen tenir una gran repercussió entre les dècades dels anys 20 i 50 com a fotògraf, dibuixant, dissenyador, pintor i viatger cosmopolita, vinculat als nous llenguatges d'avantguarda.

Des de molt jove, a Lima, comença a dedicar-se professionalment a la caricatura i al dibuix, després d'interrompre, el 1914, a causa de la Primera Guerra Mundial, els estudis d'arquitectura que havia començat el 1911 a la Universitat de Lovaina, Bèlgica. Durant la primera estada a Europa coneix París, ciutat on queda fascinat per les darreres tendències de la moda. El 1918 parteix cap a Nova York i canvia radicalment de vida, treballa com a il·lustrador a les revistes de tendències del moment, primer a *Vogue* -fins al 1921- i més endavant a *Harper's Bazaar*, fins al 1950. Les publicacions de moda sucumbeixen al talent dels seus dibuixos de línies fluïdes i a les il·lustracions de figures estilitzades estil *art déco*. A més del dibuix, desenvolupa la faceta de pintor i se centra en el retrat i el paisatge. A partir d'aquest moment va alternant la residència arreu del món, a París, Nova York, Londres i les Illes Balears.

A la darrereria de la dècada de 1920, Luza comença a portar sempre la seva càmera *Rolleiflex*, fotografia tot el que l'envolta, crea un arxiu fotogràfic documental considerable que ell mateix decideix guardar i que fa pocs anys han descobert els seus hereus. Luza arriba a realitzar nombroses sèries en què es mesclen retrats de dones amb paisatges i captures de moments. A les seves imatges s'integra a la perfecció l'interès per l'estil, la moda i l'arquitectura -conceptes que són l'eix de tota la seva producció artística-, documenta les diverses cultures a través de les tradicions i les vestimentes dels seus habitants, la majoria exposades en cossos aliens a aquesta tradició que ens transporten els vestits.

ESBALUARD | museu d'art modern
i contemporani de palma

Fundació d'Art Serra